NYHETSBREV *INDIEN*

utgivet av ***Indienspecialisten EMPATUM***
Engelbrektsgatan 39, 114 32 STOCKHOLM Plusgiro: 460 75 60-2
Tel: 08-411 04 08. E-post: empatum@comhem.se
Redaktör och ansvarig utgivare: David Ståhl
Hemsida: http://www.empatum.se

Nr 5 2006

Utkommer 5 gånger per år
Tolfte årgången

Globalisering:

STJÄL INDIEN VÅRA ARBETEN?

Hör vi inte nästan dagligen att företag i Väst flyttar ut olika funktioner, alltifrån call-centers till avancerad forskning, till länder som Indien och Kina. Såväl mindre kvalificerad som högutbildad arbetskraft riskerar att bli arbetslös i Europa och USA. Inga arbeten blir kvar åt oss, eller?

Professor Marian Radetzki höll inte riktigt med om detta vid ett seminarium som han höll i Svensk-Indiska Föreningens regi den 14 november. Ovanstående resonemang bygger på det felaktiga antagandet att det finns en viss begränsad mängd arbete att utföra. Om indier och kineser tar över detta arbete så blir det inget kvar åt oss. Men detta är fel, mängden arbete är inte begränsat. Den totala mängden arbete kan dels förändras, t.ex. att enkla manuella uppgifter automatiseras eller blir överflödigt genom teknisk utveckling, men den kan också öka genom att nya varor och tjänster uppstår. För att detta skall kunna ske fordras en flexibel politik och en attityd som accepterar förändring.

Anta att man plötsligt hittar nya oljereserver som motsvarar 50 % av de tidigare kända fyndigheterna. En konsekvens skulle bli att oljepriset faller drastiskt. Detta var vad som hände då kommunismen föll och Indian och Kina samtidigt öppnade sina ekonomier. Väldiga mängder arbetskraft gjordes tillgänglig, men däremot inte särskilt mycket kapital. Analogt med exemplet med oljan ovan så faller priset på arbetskraft i hela världen, med andra ord: lönerna sjunker. Detta ser man tydligast i Tyskland. Priset på överflödsvaran arbetskraft sjunker medan priset på bristvaran kapital stiger. Detta gynnar kapitalägarna. Kapitalägare, eller ”kapitalister”, är ett fult ord, men vilka är egentligen kapitalisterna? Jo, alla som äger pensionsfonder och som sparar i fonder i allmänhet, d.v.s. vanligt folk.

Den sjunkande lönenivån i i-världen har lett till låg inflation och låga räntor. Många produkter har fallit i pris. Detta har gynnat alla.

På lång sikt kommer lönenivån i BRIC-länderna att stiga, vilket kommer att minska trycket nedåt i Väst. Men på kort sikt kan det bli problem, hur skall man möte dem? Ja, svarade Marian Radetzki, dels genom att vara flexibel, vara innovativ samt ha en rörlig arbetsmarknad samt genom utbildning.

Marian Radetzki varnade för protektionism. Det är en mycket dyr metod, både ekonomiskt och mänskligt, och leder till förstelning.

Seminariet var mycket välbesökt, efter föredraget uppstod en frågestund och därefter åt de flesta en god indisk middag på restaurang Asha.

Nyhetsbrevet har haft flera artiklar om outsourcing, se nr 3, 4 och 5/2004

Bli medlem i Svensk-Indiska Föreningen! Sker enklast genom insättning av 150 kr (gäller för två personer) på postgiro 35 57 39-4. För studenter är avgiften 100 kr. Uppge även e-postadress.

Svensk-Indiska Föreningen:

DIWALI!

Svensk-Indiska Föreningens så populära **Diwalifest** ägde rum den 4 november på Hotell Hilton, Slussen. Det kulturella programmet bestod av Annette Puja som först dansade Odissi och sedan en rajasthansk ormfångardans, samt gruppen Creation som spelade fusionmusik med indiska och västerländska instrument. Mycket uppskattat. Dessutom blev det lite Bollywood-dans också.

Lotteriet hade denna gång inte mindre än två förstavinster: Diwalifestens sponsor, Austrian Airlines, hade skänkt två biljetter Sverige-Indien, som tillföll två lyckliga vinnare.

Att få en ”vanlig” svensk restaurang att servera indisk mat är inte helt riskfritt. Men restaurangen på Hilton Slussen hade verkligen lyckats denna gång.

Detta var fjärde gången som föreningen firade Diwali, och det börjar nu bli en tradition.

En **klassisk indisk konsert** anordnades den 22 november av föreningen. Det var Hariprasad Chaurasia som spelar flöjt (bansuri). Över 300 personer hade kommit till Stockholms Konserthus Grünewaldsal för att låta sig hänryckas i en och en halv timme. Hänryckning är just det rätta ordet, Pandit Chaurasia var i högform och publiken njöt. Många av svenskarna hade aldrig hört indisk klassisk musik förut, och för dem var det en positiv överraskning. Nyhetsbrevet har fått flera kommentarer som innebär att det var en fantastisk upplevelse, ”jag blev alldeles knottrig!” och att man kanske hade trott att det skulle vara entonigt eller klagande. Därmed uppnådde föreningen ett av sina syften: att introducera indisk kultur till en ny publik.

Upplaga för detta Nyhetsbrev: Snigelpost: 1.139 ex. E-post: 1.349 ex. Totalt: 2.488 ex.

Läsning för den svenska regeringen:

KATASTROFBEREDSKAP

Hur många känner till att den indiska subkontinenten är en av världens mest naturkatastrofdrabbade områden? Tro det eller ej, men 54 % av Indiens landmassa är benägen för jordbävningar, 8 % för cykloner och mer än 5 % av översvämningar. I en sådan belägenhet måste man vara redo att klara av situationen.

Inom några timmar efter att Tsunamin hade drabbat Indiska Oceanens östra del, drog Indien igång hjälp- och räddningsaktioner för att bistå sina grannländer, trots att Indiens egen östkust hade drabbats.

Nitton skepp, fyra flygplan och 14 helikoptrar gav sig av från indiska hamnar den 26 december för att bistå Sri Lanka, Maldiverna, Thailand och Indonesien. Det var en unik operation i vilken indiska flottans krigsfartyg förvandlades till sjukhus och baser för hjälpinsatser. Vapnen och missilsystemen ombord täcktes över, och befälhavarna hade under sig läkare och sjuksköterskor i stället för soldater och stridsledare, man medförde stora kvantiteter hjälpmaterial.

Inte sedan Mauryarikets kejsare Ashoka (272-232 f.Kr.), som härskade över större delen av Indien, Bangladesh, Pakistan och östra Afghanistan, har Indien sträckt ut en sådan hjälpsam hand till sina grannar.

Överallt har politiker och strateger, i det Katrina-drabbade USA eller de Tsunamidrabbade asiatiska länderna, insett att i framtiden måste man utarbeta strategier för katastrofer innefattande utbildning av personal och anskaffning av utrustning. Indien ligger ett stort steg före. Man har infört ”The Disaster Management Bill 2005”, för att på så sätt skapa en mekanism som aktiveras automatiskt när stora katastrofer inträffar. Det finns redan en ”National Disaster Management Authority” för detta syfte.

Ett intensivt projekt planeras för att bygga institutioner, skaffa materiel och genomföra utbildning och övningar som förberedelse för en eventuell ny kris. Samma dag som det indiska parlamentet antog denna lag, föreslog premiärminister Manmohan Singh vid det första Östasiatiska Konferensen i Kuala Lumpur att Indien skulle ha en ledande roll i hanterandet av naturkatastrofer i regionen.

Indiens erfarenhet av att hantera stora naturkatastrofer, som t.ex. superorkanen i Orissa år 1999 och jordbävningen i Gujarat år 2001 har väckt intresse utomlands, särskilt i Kina, Sydafrika, Jordanien och Brasilien, och man har insett nödvändigheten av att dela med sig av erfarenheter internationellt. Indien har erbjudit sig att vara värd för ett internationellt katastrofhanteringscentrum.

Katastrofhantering är en vid benämning som inbegriper alla aspekter av förebyggande, kontroll och reaktion på katastrofer av alla slag. Detta innefattar skapandet av en beredskap för att förebygga såväl som att lindra katastrofer, samt återuppbyggande efter katastrofen, rekonstruktion och riskanalys.

Naturkatastrofer kan inte förhindras, men man kan vidta åtgärder för att minimera förluster i liv och egendom. Denna uppgift förutsätter samarbete med vetenskapsmän som tillhandahåller information och kunskap och som kan förvarna om annalkande katastrofer. Det är just här som Indien har kapaciteten att spela en ledande roll. **Något förkortat ur *India Perspectives*, december 2005**

Mer om hur Indien skötte räddningsaktionerna efter Tsunamin finns i Nyhetsbrev 1/2005).

Indienspecialisten Empatum önskar alla kunder, sympatisörer och sympatisanter, samt alla Nyhetsbrevets läsare en

GOD JUL OCH GOTT NYTT ÅR

Glöm ej att meddela adressförändring - gäller absolut även e-post-mottagare!

Bokrecension:

SYDINDIENS PÄRLA

Kerala. Sydindiens pärla av Marianne Hård af Segerstad och Eva Norlander. Ganesha Travel, 2006.198 sidor, fotografier. ISBN 91-631-9364-7.

Underrubriken på denna lilla bok är ”Guidebok för resor på egen hand” och det är precis vad den är. Den innehåller inte mycket om Keralas historia och kultur, men däremot är den synnerligen rik på konkreta upplysningar och tips, t.ex. om hotell, promenadvägar, aktiviteter av olika slag, bra guider och taxichaufförer - t.o.m. en mahout (elefantförare) rekommenderas med mobilnummer och allt.

Positivt är att boken även innehåller upplysningar om de mindre kända orterna i norra Kerala.

Boken är i huvudsak en uppdaterad version av ”Vilse i Kerala”, publicerad år 2000 (se Nyhetsbrev 2/2001). Den har samma positiva grundton som sin föregångare. Boken lämpar sig kanske inte i första hand för sträckläsning, utan den bör medtagas och has i fickan vid resan i Kerala.

Emellertid kan man sätta frågetecken för tre små detaljer i boken: Indien uppges ha 26 delstater. Detta är en förlegad uppgift, numera har Indien 29 delstater. Kerala påstås på flera ställen vara Indiens minsta delstat. Så är det ju inte alls, det finns inte mindre än tio delstater som är mindre. Dels hoppar författarna konsekvent, fast med ett undantag, över alla hotell som tillhör CGH-kedjan. Det är synd eftersom CGH-hotellen drivs efter sociala och ekologiska principer.

NEEM-TRÄDET

Ni känner veäl till Neem-trädet (*Azadirachta Indica*)? Det stora trädet med små smala blad. Tuggar man på ett blad smakar det som en bitter tandkräm. Trädet finns överallt i norra och mellersta Indien, och har fantastiska egenskaper. Det behöver mycket lite vatten, man kan framställa en rad mediciner och insektsskyddsmedel av det. Lägger man neemblad bland kläderna skyddar de mot mal och pälsänger (även i Sverige).

Indien har vunnit ett antal patenttvister om Neemträdet, nu senast i EU-domstolen. Mer information om Neemträdet kan fås via e-post från Empatum.

Minns ni?

KRAVALLER I ENGLAND NATO I KRISMÖTE

Minns ni kravallerna i England i somras? Hundratusentals människor demonstrerade i bl.a. London, Edinburgh, Glasgow och Ipswich. Kravallpolis och t.o.m. militär fick sättas in. England tvingades att ta hem trupper från Irak för att försvara London City mot de rasande folkmassorna. Generalstrejk utlystes för tre dagar och allt stod stilla. Det indiska landslaget i kricket fick härbärgeras på en militärbas i Skottland för att inte slås ihjäl. Engelska regeringen satt i krismöte, likaså gjorde holländska regeringen, EU-kommissionen och NATO. Även i Holland demonstrerade man och i Paris hällde demonstranter ut gödsel framför regeringsbyggnaderna. Stålarbetare, nationalister och vänsteranhängare av olika kaliber deltog i uppploppen.

Säkerhetsexperter skrev arga artiklar i Europas tidningar om att Englands, Hollands och hela EU:s säkerhet äventyrades. Här i Sverige skrev Maria Wetterstrand och Lars Ohly arga artiklar i Dagens Nyheter, även Jan Myrdahl ryckte ut.

Minns ni inte allt detta? Inte? Nä, det hände aldrig! Konstigt nog. Den indiska industrikoncernen Tata köpte Englands hela stålindustri och större delen av Hollands på ett bräde. Tata betalade 8 miljarder dollar för Corus, som äger hela Englands och större delen av Hollands stålindustri. Händelsen ägnades knappast en artikel i den europeiska pressen, inte en fråga ställdes i något av Europas många parlament.

Stålindustri är en strategisk verksamhet. Krigsmateriel, broar och industriella anläggningar är beroende av stål. Vad vore militärapparaten utan stål? Då skulle militären få slåss med träklubbor till hästs. Stålindustrin har stark symbolisk och politisk laddning. England förstatligade sin stålindustri inte mindre än två gånger, 1951 och 1967. I Sverige hade vi planer på Stålverk 80 - ett gigantiskt statligt megaprojekt som gudskelov aldrig blev av.

Men vad kommer att hända nu? Kommer indierna att bokstavligen montera ned den engelska stålindustrin och skeppa den till Indien? De har de ju gjort förr - ni har väl sett hur de står med röda och gröna flaggor och dirigerar lyftkranarna som sköter nedmonteringen? Nejvisst! Det är ju kineserna som brukar göra så. Sanningen är ju att indierna aldrig någonsin har monterat ner och flyttat en fabrik från utlandet till Indien. Men Ratan Tata och hans anhängare med sina guldringar på fingrarna och många tjänare i släptåg kommer kanske att *utsuga* de europeiska stålarbetarna, sänka deras löner så att de måste sova på fabriksgolvet och bara har råd att äta ris och chapattis varje dag? Det hade snarare hänt om Tata *inte* hade köpt Corus, ett företag i kris som förr eller senare hade tvingats avskeda de flesta anställda - efter att först ha kostat de europeiska skattebetalarna enorma summor.

Sanningen är att Tata kommer att utveckla och modernisera Corus, och man kommer att förse stålindustrin med billig råvara från Indien. Dessutom får Tata in en fot i EU. De anställda får säkrare och tryggare jobb, utrustningen kommer att moderniseras. Det är bara att se sanningen i vitögat: europas traditionella tunga industri har börjat sin resa utför. I Indien är den i stigande. Det har engelsmännen och holländarna insett. Har vi svenskar insett det?

Anta att Volvo hade köpts av Tata istället för det krisdrabbade och konkursmässiga Ford? Hur hade vi reagerat?

Anmärkning: Sedan detta skrevs har även det brasilianska stålföretaget CSN lagt ett bud på Corus, och det har utbrutit en dragkamp mellan Tata och Corus. Utgången är än så länge oviss.

MÅLNING TILL SALU

Tavla målad av **Rabindranath Tagore (1861 -1941)**. Författare, Nobelpriset i litteratur 1913.

Tavlan föreställer en and, är målad med växtfärger på papper och mäter 36x25 cm. Den är värderad av Sotheby´s till c:a 35.000 kr. Kan översända ett färgfoto vid behov.

Min far tjänstgjorde som läkare i Calcutta och mina föräldrar köpte tavlan där på 1930-talet.

Ring Monica tel. 073-566 27 25 eller e-post swebha@spray.se.

INDISK KULTUR I SVERIGE

Efter ett långt uppehåll har Sverige gästats av två framstående indiska kulturpersonligheter: **Hariprasad Chaurasia** med ensemble spelade klassisk indisk flöjt (bansuri) i Stockholms Konserthus den 22 november i en nästan fullsatt Grünewaldssal (drygt 300 personer). Lokal arrangör var Svensk-Indiska Föreningen. Hariprasad Chaurasia gjorde en turné i Europa, organiserad av Indian Coucil for Cultural Relations (ICCR). Det innebär att ICCR betalar resor och arvode, den lokala arrangören betalar hyra av lokal, kostander för hotell, lokala resor, mat m.m. ICCR:s medverkan är en absolut förutsättning för att indiska musiker eller dansdare skall kunna komma till Sverige. Annars finns det inte en möjlighet att få ett sådant gästspel att ens tillnärmesvis gå ihop.

Det andra besöket var av **Mallika Sarabhai**, kuchipudidansare och social aktivist med tonvikt på kvinnofrågor. Hon är tillika dotter till rymdforskaren Vikram Sarabhai. Hon och hennes trupp uppträdde den 4 december på Nybrokajen 11. Föreställningen organiserades av Indiska Ambasaden och ICCR, och det var fri entré (på typiskt indiskt vis) och det var nästintill fullsatt även här.

Indisk kultur, både filmer, bangra, bollywood-dans och -musik röner ökast intresse bland svenskar, och det är glädjande att ICCR åter har satt upp Sverige på listan.

BRA - FAST FEL

Erikshjälpen har tagit ett lovvärt initiativ: Man vill att svenskar skall sponsra kor åt behövande familjer i Indien. Men titta på annonsen: det är något som inte stämmer!

Bilden föreställer en svensk kossa av rasen ”Svensk Rödbrokig Boskap”. Den är okänd i Indien, och om den infördes där så skulle den knappast klara sig. Sedan används termen ”kastlös” trots att det inte finns några ”kastlösa” i Indien. ”Inga rättigheter” sägs det vidare. Men daliterna har visst rättigheter, svårigheterna ligger i att tillämpa de lagar och rättigheter som finns. Det är trots allt en viss skillnad.

Vidare sägs att om man ger familjen en ko så innebär det att familjen får sin ”första ägodel”. Vad menas?

Men om man nu ger dem en ko, så får familjen möjlighet att ge mjölk till sina barn samt även att sälja mjölk. Men stopp ett tag! Indierna dricker i första hand mjölk från vattenbuffel. Men även om de ger barnen mjölk från kon, räcker det då till att sälja också? En indisk sebuko ger c:a fem liter mjölk om dagen halva året om året. Räcker detta till de egna barnen och till försäljning? Vem är det som skall köpa? Det står också i annonsen att innan familjen får sin ko har de ingen möjlighet att ens ge sina barn lite mjölk. Med andra ord: de har inte råd att köpa. Det betyder att vår familj, som har fått en ko av Erikshjälpen, måste åka in till staden för att sälja mjölk. Tja, det är ju möjligt.

Men anta att de får en ”västerländsk” ko eller en korsning. Sådana finns, men problemet är att dessa behöver speciellt foder som kan vara både svårtillgängligt och dyrt i Indien. Sebukorna klarar sig med avfall och halm. På Erikshjälpens hemsida står att området (Karnataka) är torrt och inte särskilt bördigt. Men befolkningen är van vid att sköta kor. Det innebär rimligen att de är vana vid sebukor.

NY UPPLAGA! FLER SIDOR, NYA KAPITEL
NY UPPLAGA! OFÖRÄNDRAT PRIS!
INDIEN
historisk översikt
det moderna Indien
hinduismen
kastsystemet
livsattityder, etikettsregler
bilder av Indien
av Indienanalytikern
David Ståhl

Häfte, v + 130 sidor med kartor.
Stockholm 2006.
ISBN 91-631-9522-4
Pris: 170 kr inkl moms och porto.

Beställes enklast genom
insättning på pg 460 75 60-2.

Bokförlaget EMPATUM
Tel 08-411 04 08

Upplev Kerala! Kerala har ju haft stora framgångar i sin marknadsföring som turistdestination. ”Guds eget land” eller på engelska ”God’s own country” har blivit ett slagord som har slagit igenom. Det finns en svensk som bor i Cochin och som har en egen hemsida **http://www.upplevkerala.com** lustigt nog saknar den helt kontaktuppgifter, men e-postadressen är **info@upplevkerala.com**

INTERNET-TIPS

Kartor över Indien. Titta på **http://www.mapunity.org** för såväl kartor som satellitbilder över Indien. Bättre än Google Earth. Lättmanövrerat.

En hemsida som handlar om **volontärarbete, sociala frågor m.m.** finns på adressen **http://www.idex.org.in** Hemsidan har även en del länkar. Förutom volontärarbete bedriver man ett sorts ökenhotell. Titta själv!

Nyhetsbrevets husbank, **Världsbanken**, har också en hemsida. Den innehåller an uppsjö under-sidor och länkar, bl.a. om Sien och Indien. Adress: **http://www.worldbankdaily.com**